

FILM

Leto I. Ljubljana 15. – 30. junij 1940

Št. 12.

Tobis

LA JANA

umrla filmska in revijska zvezda; slavna plesalka je slovela za najlepšo ženo Evrope. Še jo bomo videli v njenem poslednjem filmu »Zvezda iz Ria« v vlogi plesalke Conche

O SONČENJU, PORJAVELI KOZI IN DRUGEM

Gotovo ni dame, ki bi si ne želela enakomerno rjave polti, ko prvič nadene kopalni kostim. Pobleдела koža kvari pojavo in se neprijetno odraža od temne kopalne obleke. Radi tega hoče vsaka čimprej porjaveti, nastavlja se soncu na vse pretege, a mnogokrat je uspeh kaj žalosten. Polt se rada vname, posebno na izpostavljenih občutljivih mestih, ki jih sicer pokriva obleka; posledica so bolečine in včasih tudi lahka vročica.

S sončenjem je treba pričeti le polagoma. Sprva ne ležite na soncu več kot nekaj minut, raje se gibljite in zmerom si zavarujte kožo z natrto kremo ali oljem za sončenje. Uspeh sončenja ni odvisen od tega, če se parite in mučite pod žgočimi sončnimi žarki, po cele ure in dni, porjaveli boste tudi med sprehajanjem po peščinah ob vodi in to dosti enakomernije, kot pa če se neprestano izpostavljate soncu. V enem dnevu gotovo ne boste ogoreli, to je mogoče le v pomladanskem soncu na zasneženih gorah in le vajenim ljudem.

Niso vsi ljudje enako prilagodljivi uplivom ultravijoletnih žarkov, znano je, da plavalasi le stežka ogore, a potem se jim rada leví koža v celih zaplatah. Zato nikar ne pretiravajte, čim opazite, da je stopnja ogorelosti dosegla mejo, prestanite in vsaj nekajkrat ob kopanju ostanite v senci, če ne želite, da boste morali ostati doma, ali oblečeni sedeti ob vodi, ker ne boste hoteli kazati svoje luščee se kože. Pomnite tudi to: Nikar ne čitajte če ležite na soncu, to škoduje očem — le zatopite se v brezželje in tudi ničesar ne premišljajte. Zavarujte si tudi lase s primerno svetlo rutico, da vam ne bodo obledeli. Na oči ne pošajajte onih groznih temnih očal z roževinastim robom, ta namreč povzročijo, da ostane koža okrog oči bledejša. Če tega sami še niste opazili, so opazili brez dvoma drugi in to je skoro važnejše. Ko se sončite, zaprite oči, saj vam ni treba zmerom gledati okrog... In to je nekaj! Ko se vam zahoče v vodo, nikar ne stopajte naravnost vanjo. Najprej se je treba nekoliko ohladiti v senci in potem bo kopel neprimerno bolj v užitek, kakor pa če se takoj podaste z vročega v mrzlo. Ko ste mokri, potem pa le na najbolj vroče sonce, dokler se ne osuše kapljice, ki so razpršene po vas. Potem se gibljite, to je važno za lepo postavo, nikar se ne bojte utrujenosti, ki se vas polašča, ko se pod večer vračate. To je znak, da je telo zadovoljeno. Vaša teža bo šla navzdol, če je ravno potrebno in ne navzgor, kakor je to rado pozimi, ko je manj prilike za tako izdatno gibanje.

Smotrno sončenje vam bo dalo mnogo neskalsjene radosti in zadovoljstva.

Zakaj je to najveselejša obleka te sezone?

Živ temperament je v nji, to opazimo na prvi pogled! Zmes pisanih barv, ki druga z drugo tekmujejo v veselosti, da morate biti v nji tudi sami veseli. To je končno ločitev od enoličnih temnih barv kopalne obleke. Neglede, da Vas napravlja presenetljivo mlajšo, ima ta popolnoma novovrstni kostim še to prednost, da skriva male neenakomernosti postave, kolikor je to potrebno.

GOLDFISCHWERK
LANDGRAF & Co.,

Oberlungwitz i. Sa.
Nemčija.

Willy Fritsch in Viktoria v. Ballasko

»ZVEZDA IZ RIA«

Novi Tobis-Cinema film o pustolovščinah, dijamantih, lepih ženah in ljubezni, v katerem zadnjič pleše slavna La Jana kot »Zvezda iz Ria«.

Velik del ženskega sveta se vrti okrog dijamantov. Toda, kdo naj bi tudi bil pripravnejši za nošenje tega bleščečega dragega kamena kot lepa žena? To spoznanje je vzeto za osnovo novega Tobis-Cinema filma »Zvezda iz Ria«, ki ne obdeluje samo res zanimiv in napet dogodek, temveč vsebuje tudi obilje plesnih prizorov, ki jih krona dovršeni ples divne brazilske plesalke Conche, — La Jane najlepše zene Evrope. Kmalu po končanem snemanju za ta film je La Jana umrla v cvetu svoje mladosti in slave...

Naslov filma »Zvezda iz Ria« ima dvojen pomen; najprej označuje vitko temnolaso plesalko, potem pa sam dijamant, okrog katerega se plete ta filmska zgodba. V Braziliji je prastar običaj, da kopač dijamantov največji in najlepši dijamant katerega najde, pokloni deklici, katero ljubi in s katero se želi poročiti. Tako tudi mladi Vincente (Werner Scharf) ljubi očarljivo plesalko Concho. Vrnivši se iz divjine, kjer je iskal dijamante, podari Conchi ogromen dragulj kot znak svoje ljubezni. Ker je iskal dijamante na zemljišču veleposestnika Senjora Felipa, ta kamen ne ostane dolgo v lasti Conche, s silo ji ga vzamejo in zapro Vincenta. Concha se odloči da se bo polastila dragocenega kamma, katerega smatra za svojo lastnino.

Senjor Felipe (Gustav Diesl) potuje v Evropo z namero, da se v Amsterdamu osebno dogovori radi prodaje svojih dijamantov. Concha mu sledi za petami z željo, da si prisvoji dragotino. V Amsterdamu pa pade v roke policiji, ker je dospela z ladjo kot slepi potnik, vendar verjamejo njenemu izgovoru, da jo je radi boleznji zapustila njena plesna družina in se je zdaj hotela vrniti v Brazilijo kot slepi potnik.

V razkošnih prostorih dijamantnega sindikata v Amsterdamu pričakujejo Van Neer (Paul Otto), lokavi Pieter Jonker (Fritz Kampers) in galantni Louis Borinage (Hubert v. Meyerinck) Senjora Felipa. Iznenadeni so in navdušeni nad lepoto pokazanih draguljev, a najbolj se jim dopade največji dijamant, ki ga takoj pošljejo v brusilnico, da bi ga čimprej mogli pokazati na svoji reviji dijamantov. Senjor Felipe prevzame dolžnost najti primerno damo, ki naj bi na reviji nosila njegov dijamant. Želi, da bi bila njegova rojakinja in se radi tega obrne na braziljski konzulat, kjer mu priporoče Concho. Senjor Felipe je oduševljena nad njenim mikom in lepoto. Če-

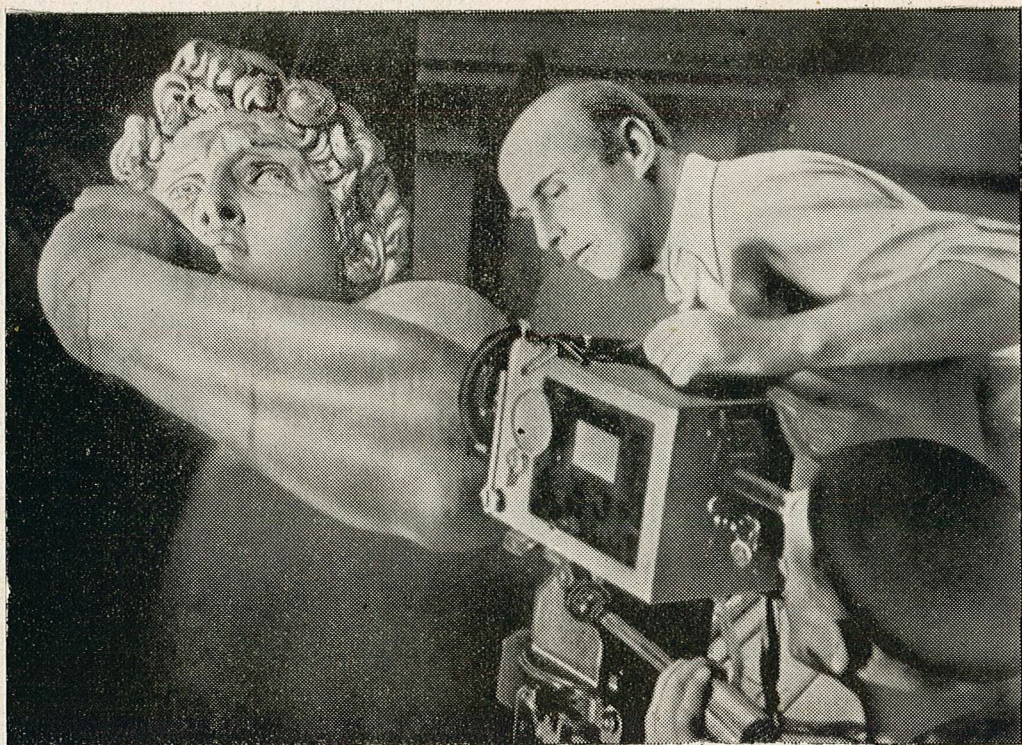

Tobis

La Jana kot Concha na reviji dijamantov v Amsterdamu

prav ga vodje sindikata odvrtačo od tega, se senjor Felipe zavzame za svojo varovanko in odloči, naj Concha ob tej priliki natopi kot plesalka, da bi ji na ta način pomagal do karijere. Njen glasbeni spremljevalec je Jacobo (Herald Paulsen), ki zasleduje svoje lastne cilje, da bi se dokopal ne samo do dijamanta, temveč hoče dobiti v oblast tudi Concho.

Revija dijamantov! Dragulji krase lepe žene, ki pred očmi zavidljivih gledalcev šetajo po odru. Pokazujejo, kako je dijamant v vseh stoletjih krasil vrat in obleko lepih žen. Toda novi dijamant »Zvezda iz Ria«, kakor so ga nazvali, je zatemnil s svojim sijajem vse druge, tako je zatemnila tudi Concha s svojo lepoto vse druge žene. Njen ognjeviti ples oduševlja izbrano publiko, tedaj pa nastane kratek stik... Hišni detektiv Adrian (Max Güllstorff) zasluži kaj se je dogodilo. V garderobi se Senjor Felipe zavzame za Concho, a med tem pride Adrian s svojimi spremljevalci, da sprejme v varstvo dragocenost. Na grozo vseh ugotove, da je dragotina izginila. Vsi sumijo Concho, samo Senjor Felipe je prepričan o njeni nedolžnosti, zaljubil se je namreč v svojo lepo rojakinjo. Conchi je vsega žal, toda kamen je last Vincenta, h kateremu se želi povrniti, čeprav ga ne ljubi več, temveč ljubi Senjora Felipa. Tako zapade v

Operater in obenem režiser Curt Oertel ob snemanju Michelangelovega Davida.

Tobis

težko duševno borbo. Njen ples osvaja na vseh pozornicah sveta, a ko se želi vrniti v domovino, pokaže njen partner Jacobo svoj pravi značaj in ji noče vrniti dragotine. Adrian je medtem našel kamen in ga skrli med Conchine stvari. Na njegov nasvet zbeži Jacobo v Norveško, mesto da bi potoval s Concho v Rim na gostovanje in Concha se vrne v Brazilijo skupaj s Senjorom Felipom. Doma je Vincente že spušen iz zapora in Senjor Felipe mu daje pravico za iskanje dijamantov, da bi na ta način pomagal njemu in Conchi. Vincente pa o Conchi ne mara ničesar več slišati in jo sumniči, da ima nedovoljene odnose s Senjorom Felipom. Concha nato uvidi, da ni več vezana na besedo, ki jo je dala Vincentu in se vrne k Senjor Felipe. Na velikem plesu v njegovem domu se pojavi povsem nenadno kot plesalka in na koncu plesa pokloni Senjor Felipe »Zvezdo iz Ria«, torej kamen, posvečen ljubezni in s tem tudi samo sebe...

»Koliko računate, če izderete zob?« je previdno vprašal Škot zobnega zdravnika.

»Pet šilingov.«

»In če ga samo malo omajete?«

*

»RIMSKI NAGROBNI SPOMENIK«

Ob novem Tobis-filmu »Michelangelo«

O indijskem nagrobnem spomeniku pri Agri, spomeniku velike ljubezni je čul že skoro vsak, kakor o piramidah, nagrobnih spomenikih egipčanskih kraljev. Neštivilne pripovedke se pletejo okrog njih in še danes omogočajo v Egiptu veliko turistično industrijo. Toda »Rimski nagrobni spomenik« kakor ga imenujemo tu, je vzvišen spomenik velike vzplamtele strasti, neizmerne ljubezni genialnega ustvarjalca do svojega dela. Zgodba tega spomenika pa je skoro domalega neznanca.

Spomenik, o katerem pripovedujemo je v Rimu, kjer ga najdemo v somraku cerkve Sv. Petra. Toda videti je samo del največjega, najsmelejšega spomenika, ki ga je kdaj kak umetnik zasnoval v slavo enega samega človeka; namreč Michelangelov nagrobni spomenik za papeža Julija II. Za vsaj blede sliko o razmerjih tega zasnovanega mavzoleja naj bo opomnjeno, da je bila katedrala Sv. Petra v Rimu, največja cerkev na svetu, zgrajena prav v svrhu, da bo ta grob imel v nji dovolj in pravega prostora.

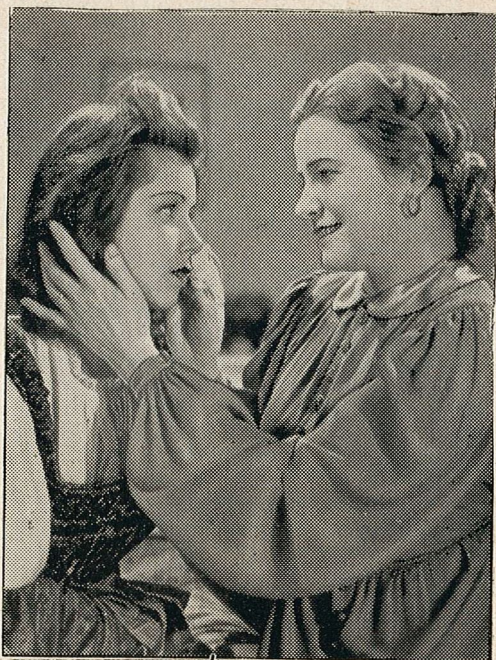
Na tem umetniškem delu s štiridesetimi kipi, bi moglo najti zaposlenje celo poko-

Glava Michelangelovega »Davida«

Tobis

lenje kiparjev, a Michelangelo je imel namero, da vse izkleše sam. Napotil se je v Carraro in je izbral za ta spomenik najboljšo klado marmorja. Med tem pa je Julij II. radi zidave cerkve Sv. Petra izgubil prvotno veliko zanimanje za spomenik, ker se je po pravici bal, da ne bo doživel njegove dovršitve. Hotel pa je, da uživa nad deli Micheangelove roke, toda genialni tvorec je razočaran po izdaji nad svojim delom pobegnil iz Rima in papeške službe. Papež ga je dal privedi nazaj, toda ni mu dal nadaljevati velike zamisli, temveč naj bi izdelal le bronast kip, ki pa je bil uničen nekaj let pozneje v bojih, ki jih je vodil ta cerkveni knez. Potem je papež Michelangelu dal novo naročilo in umetnik je moral slikati freske na orjaškem stropu sikstinske kapele, mesto da bi klesal orjaške klade marmorja, ki so kakor kamniti protest ležale na trgu Sv. Petra. Ogromni načrti in vizije, ki jih je sproščala zamisel mavzoleja, so našli v sikstinskih freskah izraz srda genija, ki se je smatral za izrinjenega iz elementa svojega življenja. Tako govore slike v sikstinski kapeli besede odrekanja in bolečine, ki jih je le kdaj moral pretrpeti kak umetnik. In kdor razume te besede, razume tudi vso za večno izgubljeno lepoto »Rimskega nagrobnega spomenika«.

Franziska Kinz in Maria Landrock kot mačeha in pohčerja v novem Tobis-Cinema filmu »Iz prvega zakona«.

lobis

V dogodkih velikega časa stoje povezani v življenju in ustvarjanju Michelangela Buonarrotija. K Tobis-Cinema filmu »Michelangelo«.

RAZSTAVA »MOSTRA DEL CINEMA« V MILANU

V zvezi z razstavo »Triennale« umetnostno-obrtnih izdelkov v prostorih Pallazo dell'Arte v Milanu je bila zaključena tudi »Monstra del Cinema«, ki je nudila mnogo takega, kar bo zanimalo tudi naše prijatelje. Osnovo sta ji tvorila dva dela, posebej je bila razstava predmetov, ki so v zvezi s filmom, drugi del pa je bil ciklus filmskih predvajanj.

Razstava je bila zamišljena zgodovinsko, vendar je vezala tudi sociološke osnove razvoja filma. V slikah iz nekdanjih filmov so bili podani dokumenti o razmerah v odgovarjajočih razdobjih. — Stvari, slike in dogodki, ki pojasnjujejo pojem »amerikanizma«, — potem knjige in fotografije, ki označujejo razdrapana povojna leta.

Mnogo prostora je bilo danega scenografskim stranem filma. O vseh pomembnejših režiserjih in igralcih so bili pokazani primeri njihovega dela. Tu je bil tudi oddelek Mersona, ki je dal scenarij za »Sous les toits de Paris«, in »David Golder«, potem zanimiva razstavnica scene-

rije in mimike obeh »Lulu« filmov z Asto Nielsen (nemški) in Louise Brook (ameriški). Dalje izrezi iz velikih filmov, ki so v dobi nemega filma osvajali srca kinobiskovalcev »Golem« s Paulom Wegenerjem. »Der letzte Mann« z Emilom Janningsom, »Metropolis« z Brigitte Helm itd. Tu so bili tudi odlomki filmov od D. W. Griffitha, King Vidorja, George Melièsa. Niso pozabljeni tudi drugi: Maurice Stiller, Jean Renoir, Josef von Sternberg, Erich von Stroheim, Fritz Lang in pred vsem ne Eisenstein, Rus, ki je učil »nove poglede«.

Razstava je izzvenela v sledečih možnostih za bodočnost: Film daje možnost svobodnega fantazijskega ustvarjanja, prehod je v svet sanj. Tudi tu so bili razstavljeni primeri iz filmov »The River« Franka Borzage, Eisensteinovega »Meksiko« in pred vsem primeri iz francoskih surrealističnih filmov.

Predvajanja so obsegala poglede v dobo nemega filma. Tako so bili spet na sporedu »Plavi angel« Marlene Dietrich, »Jeane d'Arc« Ucickyja, »Deklica v uniformi«, »Tabù« in še nešteta druga velika dela iz filmske preteklosti.

PET MILIJONOV DOLARJEV ZA ŠTIRI URE PREDVAJANJA...

Senzacionalen roman, senzacionalen film in tvegana kupčija.

Hollywood je pravkar dogotovil film, ki je v vsakem pogledu tako nenavaden, kot še nobeden pred njim. Čas porabljen za izgotovitev tega filma, ogromni stroški, trajanje predvajanja, ugledni sodelavci in igralci, senzacija ob premijeri, uspeh pri tisku in občinstvu — vse to napravi dogotovljeni trak za vzoren primer najboljšega filma ameriške filmske produkcije, ki vsakih nekaj let posname res kaj boljšega in v tem filmu se pokaže, česa je zmožna Hollywoodska filmska industrija, če se res potruži. Toda tega filma Evropa bržkone ne bo še videla kmalu.

Pred kakimi štirimi leti je Hollywood predvajal svojo največjo mojstrovino »San Francisko«. Prav tako orjaškega obsega in nenavaden je veljal cela premoženja za velike senzacijske posnetke gorečih hiš in razpadlih cest. Zdaj je »San Francisko« dobil naslednika v filmu »Gone with the wind« (»Z vetrom«), ki pravtako to

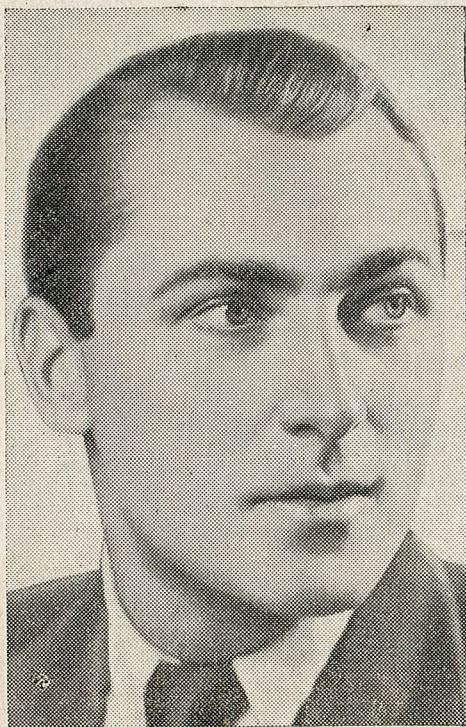

Phot. Ufa (2)

Scherl-Ma

Charlotte Schellhorn

igra glavno vlogo v Ufa-filmu »Levo Izara, desno Spreva«.

Robert Montgomery

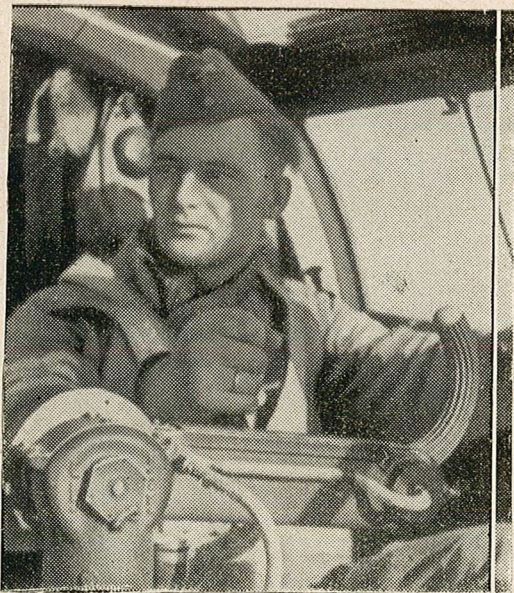
je začasno opustil filmanje in je prevzel vodstvo kolone ameriškega Rdečega križa v Franciji. Prav tako kot Belgijec Raymond Rouleau, ki je znan igralec v francoskih filmih.

»San Francisko« obravnava zgodovinsko temo. V prvem je bilo osnovano dogajanje filma na velikem potresu l. 1906., zdaj je fabula oprta na najrazgibanejšo in najromantičnejšo dobo ameriške zgodovine, na secesijsko vojno 1861—1865. Tekst filma je obdelovalo nič manj kot deset scenaristov in sicer po romanu Margaret Mitschell.

Margaret Mitschell je bila še nedavno nepoznana mlada dekle, hčerka advokata v Atlanti in je svojemu ovdovelemu očetu vodila gospodinjstvo. Zdaj je postala svetovna znamenitost, avtorica najuspešnejšega in najbolj čitanega romana, kar jih je zadnjih deset let izšlo v Ameriki. Težka avtomobilska nesreča je mlado dekle za mnogo mesecev položila na posteljo in ji dala priliko listati po stari rodbinski kroniki. Iz dolgočasia je Margaret napisala nekaj zgodb svoje družine kot povest iz Atlante, ki je bila težko prizadeta po državljanski vojni. Tu se je nenadoma polasti veselje nad takšnim delom. Fantazija se prepleta z resničnostjo, k zgodovinskim osebam pristopajo izmišljene, razvija se zgodba ogromnega obsega, kajti Margaret piše dalje tudi po svojem

Karin Hardt in Paul Klinger
v Ufinem filmu »Pomlad, sonce in Erika«.

Tobis

Za volanom bombnika nad sovražno deželo.

ozdravljenju... Čez tri leta je bil roman končan, Margaret Mitchell še ni bila stara trideset let. Njeno tiskano delo, z naslovom »Gone with the wind« obsega »malenkost« 1037 strani.

Iz te knjige je Hollywood napravil senzacionalen film, visoko pesem ameriške meščanske vojne. Bitke, konji, topovi, goreče plantaže, barikade na ulicah, ropajoči zaslužnjeni črnici... Prav nič ni izpuščenega. Štiri ure traja predvajanje tega filma, ki ga je Metro-Goldwyn izdeloval tri leta. In če primerjamo, da je treba za izgotovitev povprečnega ameriškega filma kak mesec dni in je »Gone with the wind« stal pet milijonov dolarjev, so bili stroški za eno uro predvajanja natanko 1,25 milijonov dolarjev.

Premijera filma je bila v Atlanti, v domovini Margaret Mitchell in kraju dogajanja njenega romana. Za to slovesno priliko je odredil župan Atlante velike tri dni trajajoče svečanosti. Z oken so vihrale zastave in mesto je bilo razsvetljeno. Na premijero došle častne goste: Margaret Mitchell, režiserja, producenta ter glavna igralca v filmu Clarka Gable in Vivian Leigh je povedla tisočglava množica v slavnostni povorki v mesto. Za prav posebno atrakcijo so privedli tudi nekega devetdesetletnega starca, enega poslednjih še živečih veteranov secesijske vojne —, ki je ob tej priliki prvič šel v kino. Film je dosegel, če odmislimo vso senzacijsko navlako, nad vse častno in velik uspeh.

To je v glavnem vse, kar bo Evropa predvidoma izvedela o tem filmu, kajti

videla ga bržkone ne bo. Gospodje od filmskih zastopstev so si rekli: Pet milijonov dolarjev spet spraviti skupaj, ni lahka naloga in če plasiramo film v Evropi, je velika nevarnost, da nastane finančna polomija. Mobilizacija in splošna negotovost, izpraznitev velikih mest in zatemnitev, to slajša ostajanje doma. Potem zgodnja policijska ura — vse to napravlja Evropo v tem času za neugoden filmski trg. Hollywood si ne mara pokvariti kupčije; poslal bo film v Evropo šele tedaj, ko bo vojna v kraju in takrat upa spraviti pet milijonov z zaslužkom vred spet v svojo blagajno...

Zapomnimo si torej: Kakor oznanjajo lastavice pričetek pomladi, tako nam bo predvajanje filma »Gone with the wind« napovedalo pričetek miru in lepšega življenja...

Tobis

Ferdinand Marian

v vlogi prof. Helmerdinga v Tobis-Cinema filmu »Iz prvega zakona«.

NOVICE IZ FILMSKEGA SVETA

Annabella

naj bi po vesteh iz Hollywooda v kratkem prvič igrala v filmu skupaj s svojim možem, ki se piše Tyrone Power...

Na Japonskem

je bila filmana zgodba »La Symphonie Pastorale«, katero je spisal André Gide. Trak je bil predvajan tudi v Parizu in

avtor André Gide je takrat menil, da je še najboljše za pisatelja, če se njegova dela filmajo v jeziku, katerega ne razume...

»Gone with the wind«

je velik ameriški film, ki traja nič manj kot štiri ure in radi tega so tam mnogi kini predvajanje odklonili. Iz Amerike je zdaj dospela tudi šala:

— »Kam pojdete letos na letovanje?«

— »Prav malo me bo stalo; ogledal si bom »Gone with the wind«...«

Nov barvni film

je bil uporabljen po Herbertu Wilcoxu za trak »Irene« z Anno Neagle. Tu so bili namreč posneti le nekateri deli scenerije v barvah, dočim je bilo ostalo črno-belo kot običajno. Tako žari v nekem prizoru, kjer pleše Anna Neagle po melodiji »Alice Blue Gown«, le njen kostim v barvah.

Sinclair Lewis

znani ameriški avtor, pisec romanov »Main Street«, »Babbitt« itd. je pred kratkim izdal svoje prvo odrsko delo, kakor tudi svoj prvi film: posnel ga bo Alexander Korda v Hollywoodu.

Avto

v katerem je bil l. 1914. v Sarajevu umorjen avstrijski prestolonaslednik, so hoteli

M. Foto: Tobis-Majestic (Kilian)

Maria Landrock

bo igrala v enem novih Tobis-filmov ognjevitno deklico s pampe. Njena partnerja bosta Gustav Knuth in Erich Fiedler.

v Hollywoodu uporabiti za neke filmske posnetke. Ker pa je to vozilo baje še vsem lastnikom prineslo nesrečo, so nameravali filmanje opustiti.

Romunski film

je še v razvoju, vendar so že očitni prvi začetki smotrnega dela. V Bukarešti je bila osnovana državna filmska družba, ki naj izdela velik nacionalen film.

V Hollywoodu

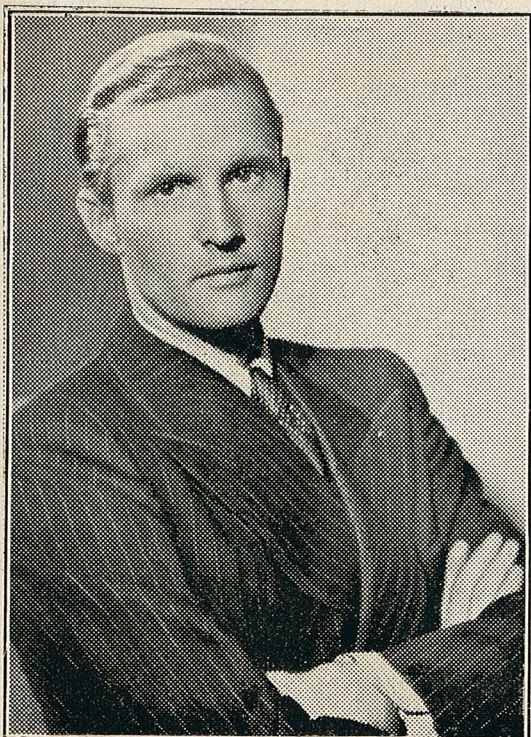
bodo posneli film o francoski narodni junakinji Devici Orleanski. Zdaj iščejo primerno naslovno junakinjo, in se še niso odločili, če naj poverijo vlogo kaki znani igralki, ali kaki talentirani neodkriti zvezdi.

Prvi albanski film

bo izdelala italijanska filmska družba Capitani v režiji Campogallianija. Naslov bo »Il Cavaliere di Kruja« (Vitez iz Kruje). Glavno vlogo bo igrala Leda Gloria.

Angleška filmska produkcija

kljub vojni ne počiva. Pravkar predvajajo v Londonu dva zanimiva nova filma, in sicer: »A Window in London«, kjer sodelujejo Paul Lukas, Sally Gray in Mi-

Hannes Stelzer

Ufa

hael Regrave v glavnih vlogah. Dejanje se suče okrog nekega ladijskega strojni-ka in njegove žene, ki je nočna telefo-nistka. Zaplet je v dozdevnem umoru mla-de žene, ki se pozneje izkaže za skušnjo nekega igralskega para, — torej isti mo-tiv, kakor ga je videti v izvrstnem filmu »Metropolitain« z Ginetto Leclerc. Drugi film je naslovljen »The Shop around the Corner« in je prirejen po delu budimpe-štanskega pisatelja Nikolausa Laszlo. — Končno nameravajo filmati tudi uspešno komedijo Geralda Savory »George and Margaret« in sicer naj bi prevzeli vloge: Marie Loehr, John Boxer, Noel Howlett, Judy Kelly in Arthur Macrae.

*

MALI ŽIVLJENJEPISI VELIKIH LJUDI

Karl Ritter

je rojen v Würzburgu. Z dvaindvajsetimi leti je postal pionirski podporočnik, med svetovno vojno je bil najprej pri letalcih in potem generalštabni oficir, po vojni pa je moral nekdanji oficir pogledati za dru-gim poklicem. Postal je slikar in grafik, zelo nadarjenemu je pomagal k filmu osnutek nekega plakata. To je bilo leta 1926. Pet let pozneje je bil Ritter že rav-natelj pri filmu, dve leti pozneje pa je sprejel dolžnosti šefa Ufine produkcije. Dosegel je, kar si je zmerom želel: vodja proizvodnje je in svoj lastni režiser. Šte-tilo njegovih filmov je ogromno. Zdaj je Ritter v filmu »Bal paré« oživil predvojno dobo veselega Münchna. Ta trak bomo kmalu videli in gotovo bomo njegovemu tvorcu izrekli vse priznanje.

Ilse Werner

si je v prav kratkem času pridobila v filmu sloveče ime. Rojena je 11. julija v Bataviji na Javi, kjer je bil njen oče vele-trgovec in avstrijski konzul. V Frankfurtu je obiskovala gimnazijo, na Dunaju igral-sko šolo. Nekoč je statirala v Salzburgu, opazil jo je intendant, dal ji vlogo in ko-maj šestnajstletna je Ilse Werner nasto-pila v glavni vlogi na odru. Sreča pa tudi neminljiva pridnost sta jo privedli iz mno-žice neznanih prav v ospredje filmskih luči. Že v svojih prvih filmih je pokazala velike zmožnosti. Karl Ritter ji je dal v svojem filmu »Bal paré« vlogo učenke ba-letne šole. Ilse Werner pravi: »V dane mi vloge vnašam mnogo svojega, potrebujem le dobrega režiserja, ki je sposoben, da me mirno in z gotovostjo vodi.« In ta mož je Karl Ritter.

Hilde Krahl

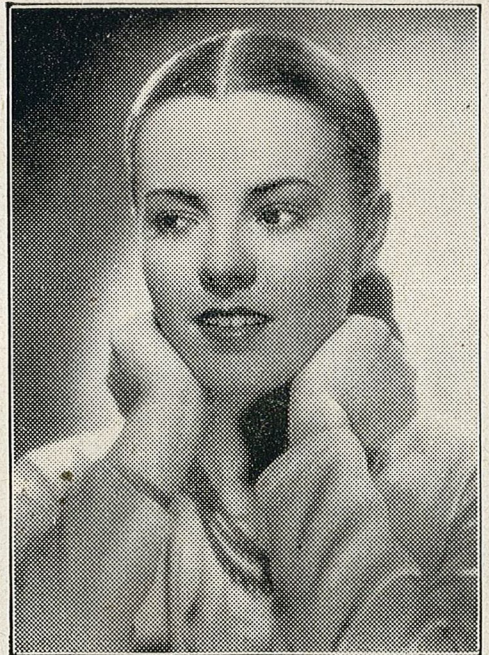
je rojena 10. januarja kot hčerka inže-njerja v Slavonškem Brodu. Obiskala je realno gimnazijo na Dunaju in je po končanem šolanju posečala zasebno igral-

Aufn. Ufa-Rotzinger (9)

Scherl-Ma

Ilse Werner v filmu »Bal paré«

Scherl-Ma

Hilde Krahl

sko šolo. Debutirala je v vlogi mladostne ljubimke v Dunajski Skali. Kmalu so postali nanjo pozorni pri filmu. Med drugimi je imela velik uspeh v filmu »Gostovanje v paradizu«, ki jo je postavil v prvo vrsto nemških filmskih igralk. Zdaj je poverjena naši rojakinji velika vloga v filmu družbe Wien-film »Der Postmeister« (Puškinova novela), v katerem je partnerica Heinricha Georgesa. Slika jo kaže v vlogi Dunje v tem filmu.

*

MAL SEZNAM MLADIH FRANCOSKIH FILMSKIH IGRALK

Gabrielle Andreu: Rojena nekega 5. marca v Châlons-sur-Marne. Njen prvi film »Entrée des Artistes« (Režiser Marc Allégret). Najljubši šport: mečevanje, sicer tudi ljubiteljica arhitekture.

Louise Carletty: Rojena nekega 27. februarja v Marseillu. Odkril jo je Jacques Feyder. Njen prvi film »Les Gens du Voyage«, v katerem je igrala glavno vlogo Françoise Rosay. Preden je prišla k filmu, je bila akrobatska plesalka v cirkusu. Najljubši šport: jahanje, razen tega je nekoč dvanajstletna trem lju-

dem v gorah rešila življenje. Njena lju-bezen so psi.

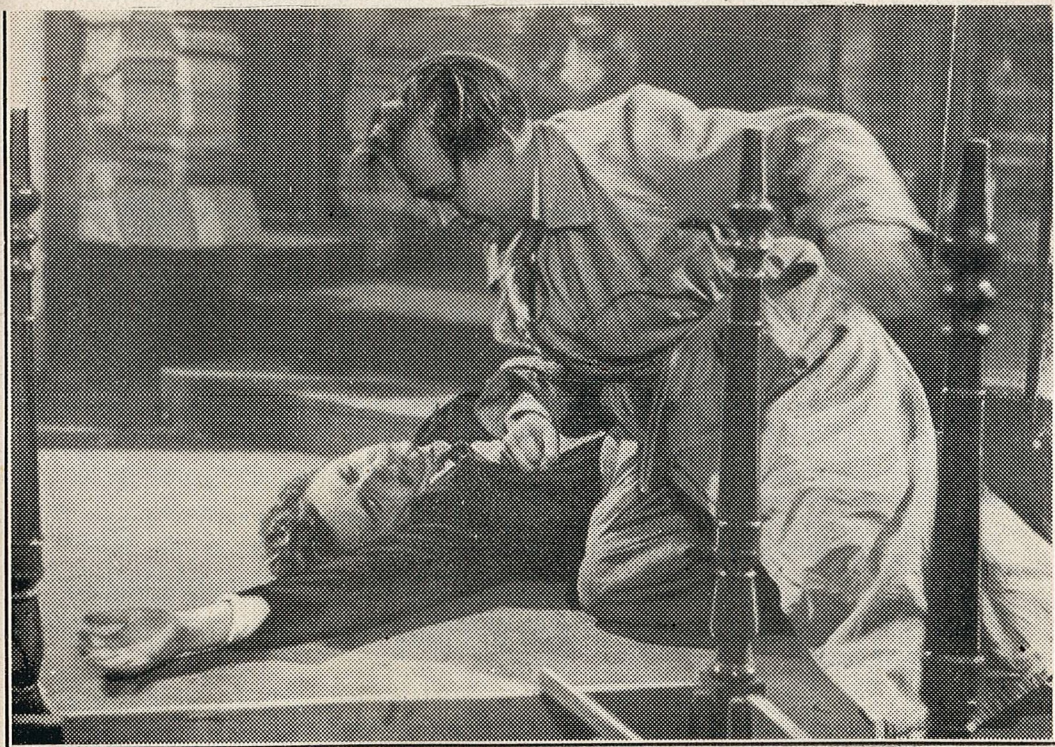
Jeanine Dapcey: Stara okrog dvajset let. Njen prvi film je bil tudi »Entrée des Artistes«. Najljubša športa borjenje in jahanje. Nedavno se je poročila.

Juliette Faber: Rojena nekega 19. marca v Luxemburgu. Nastopala je do nedavno še v gledališču pod Jeanom Wallom in C. A. Pugetom in sicer v delu »Les Jours Heureux«. Ljubiteljica hoje po gorah in rada ima golobe, razen tega si želi hišico v Mount Louisu ob Pirenejih.

Micheline Francey: Rojena nekega 16. oktobra v Parizu. Bila je slaba učenka na liceju in je potom Pierra Schli našla pot k filmu. Njen prvi film je bil »Vous n'avez rien à déclarer?«. Šport: plavanje in razen tega se rada ukvarja s portretiranjem ljudi in krmljenjem veveric.

Odette Joyeux: Rojena nekega 5. decembra v Parizu. Njen prvi film »Intermezzo« Jiana Girodoux. Poprej je bila plesalka v operi. Rada se sprehaja in hodi krog v moški obleki.

Yvette Lebon: Rojena nekega 14. avgusta v Parizu. Prvi film »Zouzou« z Bakerico, tega smo videli tudi pri nas. Njena lju-bezen je sončenje, rože in platenje za francoske vojake.

Paul Klinger in Alexander Engel
v Ufinem filmu »Kriminalni komisar Eyck«

Ufa

E. G. BRAD

BEG Z MILIJONI

ROMAN

10. nadaljevanje

»Radoveden sem, če pride,« si je mislil Jack ter čakal. A čolnar je res kmalu prišel.

»Sedaj pa lahko kar greva,« je rekel Jacku. »Ampak to ti povem, ako misliš, da me boš na kakršen koli način obrnažil, se prekleto motiš. Ko izprevidim, kam pes tace moli, ti prislinim tako, da se bo kar bliskalo.«

»Čolnar!« je odvrnil Jack užaljen. »kaj sem videti tak?«

»Le mirno!« ga je potolažil potem čolnar: »Sicer imaš rdeče lasé, tvoj obraz pa je pošten. Spominjaš me starega prijatelja, s katerim sem nekoč vozil. Veš, povedati ti moram, da ne sprejemam vsakega vabila.«

Ze sta sedela na splavu, ki ju je prepeljal v Brooklyn. Kmalu sta bila na Coney Islandu, velikem newyorškem zabavišču. Jack je povabil naposled svojega gosta v majhno gostilnico. Pila sta ondi bratovščino, ne da bi vprašala drug drugega za ime.

Naenkrat je planil čolnar pokonci in je zablulil svoje oči v nasprotno steno. Tjakaj je namreč obesil natakav pravkar živorumen plakat z veliko fotografijo na sredi. Jack Bell plakata ni mogel videti, ker je bil s hrbtom obrnjen k niemu.

»Kaj!« je vzkliknil čolnar presenečen. »Jack Bell je ukradel dva milijona dolarjev? To ni res!«

Jack se je okrenil: Tristo zlomkov, ondi je visela njegova tiralica! Ampak rdečega listka še ni bilo na njej.

»Kaj ga poznaš?« je vprašal začuden.

»Poznam!« je zavpil Michel Mohr besen. »Moj najboljši prijatelj je bil. Služila sva skupaj kot mornarska dečka na neki francoski barki. In skupaj sva tam naklestila prvega krmarja. Bil je vrl dečko!«

Sedaj je spoznal Jack Bell svojega nekdanjega prijatelja Michla Mohra. Srce mu je veselo zaigralo. Tajna simpatija, ki ga je vlekla k čolnarju, je bila torej globljeega izvora.

Michel Mohr se je popolnoma spremenil. Postaral se je in nabavil okrogel čolnarski trebušček, s katerim je nastopal prav dostojanstveno.

»To mora biti že kak drug Jack Bell,« je dejal Jack.

»Moj prijatelj, Jack Bell,« je kričal Michel Mohr preko gostilne ter kazal na sliko rumenega plakata. »Jack Bell, kakor izrezan! Ta tiralica je sleparija ali pa policijska polomija!«

Sedaj so se nagnetli vsi ostali gosti okrog plakata.

»Dammed!« je vzkliknil eden izmed njih. »Ukrasti dva milijona dolarjev, to ni tako lahko! Ampak veliki Dodd iz Chicaga mu je že za petami: gotovo ga ujame.«

»Stvar ni tako gotova!« se je smejal Michel Mohr, »Jack Bell je presneto prebrisan dečko.«

Jack je postal nemiren. Začutil je na sebi ostri pogled lepo počesanega brivca, katerega so menda motili njegovi nenaravno rdeči lasje.

»Damm!« je zavpil in se okrenil kakor da hoče čitati plakat. »Ti detektiv i izmaknejo poštenim ljudem najlepši zaslužek izpred nosa. Kdo bi rad ne zaslužil 2000 dolarjev?«

»Prav ima,« so pritrjevali gostje vsi vprek in brivec je pozabil na predmet svoje pozornosti.

»Pojdiva!« je dejal Michel Mohr popolnoma mirno Jacku Bellu, ki je bil tega poziva jako vesel.

Kmalu sta stala za nekim grmom.

»Povej mi,« je rekel Michel Mohr grozeče. »ali bi ti izdal Bella, če bi vedel, kje je? Menim namreč, da bi zaslužil dva tisoč dolarjev?«

Jack Bell resnično ni vedel, kaj naj odgovori na to čudno vprašanje, zato je smehljaje skomizgnil z rameni.

»Ti podli denuncijant! Ti Judež!« je zarjul Michel Mohr in dvignil pest.

»Ali dragec, menda vendar ne bom izdajal samega sebe.«

Tobis

Razdejanje vojne v filmu. Nemška zasedba Poljske.

»Jack!« je vzkliknil Michel Mohr in zazijal. »Ti si —?!«
»I, seveda, ti kamela!« se je smejal Jack. »In sedaj pojdi pa me naznani!«
»Človek, ali si znorel? Jaz da bi te naznanil? Ko si vendar moj najboljši prijatelj?«

In od veselja mu je padel okrog vratu.

»Ampak, kako da imaš na sliki brado, dasi si golobrad? In kje pa imaš tista dva milijona?«

»Pojdi,« je silil Jack, »to vse ti razložim, kadar bova na krovu. Moraš me namreč tja vtihotapiti.«

»Aha,« je dejal Michel Mohr, »onadva policaja v pristanu prežita na te?«

»I, seveda,« je odvrnil Jack, »skozi nobena vrata ne morem tjakaj.«

»Saj tudi ni treba,« je odgovoril Michel Mohr; »v čolnu te v temi prepeljem na ladjo.«

»To je dobra misel,« je vzkliknil Jack vesel. »Zato ti dam milijon, ko bova srečno tamkaj.«

»Ne,« je ugovarjal Michel. »Ničesar ne maram. Ostati bočem poštenjak.«

»To je jako lepo od tebe!« se je smehljaj Jack in ga potrepal ljubeznivo po rami.

Okoli enajstih, ko je že vse spalo, je lezel Jack za Michlom Mohrom iz čolna po lestvi na ladjin krov.

Moric Pietje, holandsman, ki je bil na straži, in slučajno to pot ni spal, se je čudom čudil, videč, da je pripeljal osorni čolnar rdečelasega gosta seboj, in sicer celo po lestvi za pilote.

Michel Mohr pa je zarežal nad Moricem Pietjem, da je malodane padel vznak. Potem je šel z Jackom v svojo prostorno kajuto z dvema ležiščema.

»Ta prokleti Holandec!« se je togotil Mohr. »Vsako noč dremlje na straži, a ravno nocoj bedi kakor priklenjen pes! Toda nič bati se: skrijem te v skladišču, kamor ti bom prinašal jesti vsak dan.«

Nato je začel kuhati grog.

Opolnoči je prišel Moric Pietje s straže v svojo kajuto. Ležala je tik Mohrove. Zato je slišal govorjenje in trkanje čaš. Poslušnil je. Tujec mu je bil zelo sumljiv. Pritiskal je svoja ušesa na leseno steno, a razumel ni niti besede. Toda spraviti osornega Mohra v preiskavo ali celo v zapor, to je bilo že dolgo Moricovo neutešeno

hrepenenje. Prav gotovo se vrši tu poleg nekaj, kar kapitanu ne bo všeč! Na vsak način je treba zvedeti, kaj kujeta sumljiva soseda.

In Moric Pietje je poiskal svedrec ter ga začel počasi zavijati v steno. Kmalu je bila luknjica gotova. Nato je zopet pristopil svoje uho ter prisluškoval...

Jack Bell je bil medtem prijatelju povedal že vso svojo zgodbo, odkar sta se ločila. Mohr je bil očaran, navdušen in od občudovanja je tulil:

»Jack, Jack, ti si krasen tič! Od srca ti privoščim tvojo srečo. Zaslužil si jo! In kar počneš zdaj, je imenitna šala. Milijone kradeš, ki jih sploh ni bilo, a s tem zaslužiš milijone, ki gotovo pridejo v tvoj žep! Zato pa ti pomorem, da te ne iztakne živ krst.«

In pila sta vesela grog ter se zabavala.

»Ampak 2000 dolarjev je premalo nagrade zate!« se je šalil Mohr. — »Med brati si vreden vsaj —«

»Milijon!« je pritrdil Jack. »Vsaj milijon!«

»Gotovo! Pa kje imaš svojo rumeno torbo?«

»Vrgel sem jo že drugega dne v reko.«

Moric Pietje je vlekel na ušesa, a razumel le malo. Toliko pa je le razbral, da je tujec tat, da je odnesel milijone, ki pa jih nima, in da je na njegovo glavo razpisana nagrada 2000 dolarjev. Oči so se mu od pohlepa svetile, zadovoljno si je mencial dlani in sklenil je:

»Jutri zaslužiš 2000 dolarjev!« Nato je legel in zaspal.

IX. V kovčku.

Ob eni ponoči je odvedel Mohr prijatelja Jacka Bella po tihi, speči ladji, po mnogih temnih hodnikih in stopnicah v sredino ladje, kjer je bilo skladišče za prtljago.

Polovica skladišča je bila že polna. V dolgih vrstah so stali kovčki drug tik drugega, zaboji, košare in drugo.

Mohr je segel na steno in privil električno žarnico.

»Izberi si kovček in lezi nanj!« je dejal Mohr. »In tu imaš odejo!« Hitro je odpel od nekega kovčka tigrasto odejo ter jo vrgel prijatelju. »Zjutraj pa glej, da te ne vidijo stewardi, ki hodijo tod skozi! Saj se spoznaš na ladji. Tako — dobro spi — z bogom!«

In zopet je privil žarnico ter se v temi tiho odplazil.

Jack pa se je že iztegnil po dolgem velikem usnjatem kovčku, se pokrnil ter skušal zaspati. Toda slišal je tikanje žepne ure. In tik pod svojim ušesom! Vražja ura! Morda se navadi na njo in vendarle zaspi. Toda zdaj se mu je zdelo, da sliši pod seboj gibanje — sopenje — godrnanje. Kaj je neki to? Poskočil je v temi na noge, počenil ob kovčku ter potrkal nanj. Trkanje se je odzvalo od notranje strani. Strela, v kovčku je zaprt človek! Hitro se je s svojim ameriškanskim žepnim nožem, ki ima sedem rezil, žagico, vijak in kljuko za šampanjko, lotil jermenov in ovojev, a pokrov je nato kar sam odskočil, kakor bi bil na peresih.

»Damm!« je šepetal neznan glas. »Kod si hodil tako dolgo? — Od žeje bi skoraj skoprnel! Ves whisky sem že popil, a žejen sem strašno!«

»Kaj iščete tukaj? Kdo ste?« je vprašal Jack.

»Kaj nisi ti, Frank Murrel?« se je čudil neznanec iz teme.

»Ne, jaz sem perzijski šah, a ti si bržčas nevaren tat!« je odgovoril Jack.

Toda v hipu se je čutil visoko dvignjenega, noge so mu plavale po zraku, z rokami se je lovil po megli, a že je treščil navzdol, padel je na mehko... nekaj je počilo nad njim... ob straneh je zarožljalo... Jack pa je zadel z glavo, z rokami in nogami povsod ob steno, kamorkoli se je ganil.

Jasno je bilo: neznanec je bil orjak, ki je položil Jacka kakor otroka na svoje mesto v kovček ter ga bliskoma zaklopil in zaprl. Strela božja!

Jack je bil v pasti. Nikamor ni mogel. Ujet v kovčku! Toda obupal ni. Tipal je okoli sebe in zatipal električno svetilko. Takoj je pritisnil na gumb in posvetilo se je kakor v tesni sobici. Sredi kovčka je bila debela blazina. Na njej je ležal. Spreдай je bil predal z zaklopnimi duricami; v njem kruh, pečeno meso, ocvrti piščanci, konzerve in sadje. Ožek dolg predal ob desni strani je bil za petero vitkih steklenic za kislo vodo, ob levi predalce za troje steklenic z whiskyjem. Toda vse steklenice so bile prazne.

Jack je vendar obral ocvrto piščančvo bedro in pozobal nekaj kruha, se udobno iztegnil po debeli blazini in kmalu zaspal, kakor človek z lahko vestjo in v trdni veri, da je na varnem...

(Dalje prih.)

IZUMITELJ ZVOČNEGA FILMA — POLJAK?

Pred vojno so nekateri poljski dnevniki objavili vest, da je poljski inženjer Pruszek izumil govoreči kinematograf. — Ker ni mogel dobiti za udeleženca svojega izuma potrebnih sredstev, je zaprl načrte v tresor neke banke, ki so ga zdaj odprli in načrte našli.

IZVIREN DVOBOJ V — COLORADU

Neki Teodor Benett in njegov nasprotnik Ors Nicholson, sta šla v dvoboj na prav poseben način. Spustila sta se vsak v svojem avtomobilu drug proti drugemu. Toda dvoboj se je končal na prav nesladen način. Policist, ki ju je zasačil pri tem poravnavanju spora, je oba prijavil oblasti radi prekrška cestno-policijskega reda in oviranja prometa na javni cesti.

KOLIKO PRENESE ŽELODEC ŠKOTA?

Na Škotskem je v neki blaznici umrl kmet, ki je v 28 letih požrl celo vrsto predmetov: 218 žebeljev in vijakov, 36 igel, 6 žlic za čaj, 8 ročajev od žlic, 3 vilice, 3 pipe, 37 igel za gramofon, 3 ključe, 5 varnostnih igel, 12 obročkov iz kovine, 1 novc za 1 šiling, 6 novcev iz bakra, 1 pipo za vodovod, 1 naboj za revolver, 117 steklenih in kovinskih koščkov in toliko gumbov, da znaša vsota vseh naštetih stvari 503. Vse te predmete, ki tehtajo nekaj nad 3 funte, hranijo v kirurškem muzeju v Londonu.

KINEMATOGRAFIRANJE MIKROBOV

Nedavno je bil izumljen način, kako se prilagodi ultra-mikroskop kinematografski kameri. Tako bomo mogli opazovati razgibano življenje najnižjih organskih bitij. Povečava je 10.000kratna, kar pomeni, da bi povečala navadno bolho podobno šestnadstropni stavbi. V bližnji bodočnosti nam bo film morda pokazal kaj podrobnosti iz življenja mikrobov in morda bomo videli prizor, kako tripanosome napadajo rdeče krvno telesce.

FRANCOSKI FILM IN BELGIJSKI FILMSKI IGRALCI

Dogodki zadnjih tednov so pozorili na dejstvo, da je presenetljivo mnogo v francoskem filmu sodelujočih rodem iz Belgije. Tu navajamo nekaj imen, med katerimi je najti tudi nekatera znana, saj smo jih v nekaterih njihovih filmih videli tudi pri nas.

Alcover, karakterni igralec, rojen v Liege.
Berthe Bovy, predstavljalka starejših žen, izredne svojstvenosti.

Arthur Devere.

Viktor Francen, doma v Antwerpnu.

Jacques Feyder, sloveči režiser, še danes sodeluje pri filmu. Njegova rodbina živi v Liège in Bruslju, njegov brat, bojevnik iz leta 1914., se bori v belgijski armadi.

Fernand Gravey.

Yollande Laffon.

Gustave Libeau, karakterni igralec.

Lucienne Le Marchand, rojena v Bruslju, je ob zasedbi Belgije s svojim bratom, njegovo ženo in njunim nekaj mesecev starim detetom v poslednjem trenutku pobegnili v Pariz.

Madeleine Ozeray, rojena v Bouillonu, kjer še živi njena rodbina.

Raymond Rouleau tačas vodi organizacijo za belgijske begunce v Franciji. Pomagata mu Michel Vitold in Françoise Lugagne, partnerja v njegovem zadnjem filmu »Le Loup-Garou«.

Jean Servais, mladostni junak.

Charles Spaak, režiser, brat znanega belgijskega zunanjega ministra, s katerim sta se slučajno srečala ob izpraznitvi Bruslja v nekem zaklonišču. Sodeloval je pri slovitih filmih »Kermesse Héroïque« in »La grande Illusion«. Njegova rodbina je zdaj na varnem v Franciji, sam pa se bori v belgijski armadi.

A. Valentin, režiser. Njegov najnovejši film pravkar predvajajo v Parizu, kjer tudi stalno biva.

MALE INDISKRETNOSTI

Jean Gremillon je nazadnje sodeloval v treh filmih: L'Étrange Monsieur Victor«, Gueule d'Amour«, »Remorque«.

Erroll Flynn in Nelson Eddy sta stara 31 in 39 let. Samo verjeti ne smete popolnoma, ker tudi mi nismo prepričani, če je ta navedba, posneta po »Cine-Magazin« resnična. Vsaj Nelson Eddy je precej bolj v letih, tako kot njegova partnerica Jeanette Mac Donald.

Jean Murat je zdaj v Južni Ameriki, kjer organizira promet francoskih filmov. Za nekaj časa pa se namerava vrniti domov v Cannes.

Fernandel, katerega film »Barnabé« smo videli nedavno v Ljubljani, živi v bližini Marseilla, je poročen in ima tri otroke, kot mnogo drugih igralcev je bil nedavno tudi on mobiliziran.

Ginette Leclerc, znana iz filma »Potok solza« igra zdaj v nekem francoskem vojnem filmu, kjer sodelujejo tudi Raymond Cordy, Rivers Cadet in Jack Wilson.

Vpraševalci naj potrpe do prihodnje številke, ker smo morali odgovore radi pomanjkanja prostora izpustiti.

IZ UREDNIŠTVA

MLADE MARIBORČANKE

so si privoščile urednika in ga v obširnem pismu oštele, ker mu filma »Pesem zlatega zapada« in »Beli jorgovan« ne ugajata. Tako je namreč odgovoril v 11. št. revije vpraševalcu pod šifro R. P. in mu sporočil obče znano resnico o ameriškem okusu in ameriških filmih. Mi trdimo, da sta filma »Pesem zlatega zapada« in »Beli jorgovan« (ta še prav posebno) — kič, a film »Bel ami« umetnina. To je moral priznati celo zaletavi filmski poročevalec »Slov. doma«, ki se sicer tako rad skoplje na vsako boljše filmsko delo. Razumnejši del publike sicer gotovo ne prilagodeva svojega kriterija njegovemu mnenju, vendar je bilo slišati o tem filmu le hvalo in splošna sodba je bila, da je »Bel ami« eden redkih, res umetniških filmov. Ljube deklacije iz Maribora pa nam dajejo primero, ki je tako srčkana kot navna, da je bil kino v Mariboru ob predvajanju filma »Bel ami« prazen, a ob predvajanju »Pesem zlatega zapada« razprodan. Mi to prav radi verjamemo in če bo »Pesem zlatega zapada« še stokrat na sporedu, se bo našlo vselej dovolj občinstva, ki bo z dopadanjem ogledovalo in poslušalo to ameriško kupčijo s čustvi in zmerom bo v kinih dovolj deklic, ki bodo močile svoje robčke s solzami. To so dejstva. Zakaj ugaja našemu občinstvu »Pesem zlatega zapada«? V prvi vrsti radi petja Jeanette Mac Donald, ki mu res ni kaj oporekati in potem radi osladne, sentimentalne vsebine, ki je že od nekdanj ameriška posebnost. Ljudje morajo živeti v utvarah, sicer niso srečni. Ko je bila po dolgem trudu pregnana osladnost iz literature, se je vtihotapila v film, kajti film mora računati na maso obiskovalcev, na ljudi, katerih nivo ostaja v vseh dobah isti. Zakaj ljudje navdušeno prebirajo »Grofico-beračico«, »Beračeve skrivnosti« in krvave zgodbe iz Kalabrije v zvezkih po en dinar, a dela svetovne literature v njih ne najdejo razumevanja. Vendar do danes še nikomur ni padlo v glavo, da bi uvrstil gornji šund k osnovam literature. Tako se tudi niti najnavdušenejši oboževalec Jeanette Mac Donald ne bi drznil, da bi to igralko primerjal s kako Bette Davis, ki je nesporno ena največjih umetnic ameriškega filma, niti se nihče ni spozabil primerjati »Pesem zlatega zapada« ali »Beli jorgovan« na primer z »Juarezom«, da ne naštevamo še cele vrste drugih imen.

Naše mariborske prijateljice so se lotile zgrešenih utemeljevanj. Če sta jim sporna filma vseh, si vendar ne smejo lastiti sodbe in ju smatrati za umetni.

Drugo je, ko nam v pismu očitajo, da objavljamo le slike nemških filmskih igralcev. Povedali smo že, da to ni naša krivda. Mi smo se ponovno obrnili na filmska zastopstva ameriških, angleških, francoskih in italijanskih filmskih družb v naši državi, da nam bi dale na razpolago potreben material. Le v nekaterih primerih nam je bilo ustreženo, kajti zastopstva so v Zagrebu in Beogradu, tam pa imajo kaj malo umevanja za naše potrebe. Centrale so daleč in zdaj je povrh povsod še vojna. Potrpeti moramo. Če nam bo le količkaj mogoče, bomo v tem pogledu ustregli.

V 11. številki smo objavili, da izide naslednja, to je 12. številka dne 20. maja. Obljube nismo mogli držati, ker je bila večinoma sodelavcev vopklicana in nam je bilo popolnoma nemogoče izdati številko. Naročniki in čitatelji naj to blagohotno upoštevajo. Če bo le količkaj mogoče, bomo odslej skrbeli za redno izhajanje, kajti kljub vsem oviram, ki jih moramo premagovati v svojem delu, revija ne bo prenehala. Izostale številke bomo nadoknadili z delno povečanim obsegom.

Škot je moral svojemu odvetniku nekaj pisati. Papir je še imel, ovitek, ki ga je po naključju našel med staro šaro, pa je bil ves zmečkan in umazan. V opravičilo je Škot omenil v pismu tole:

»Zelo mi je žal, da boste dobili umazan in zmečkan ovitek. Toda, ko sem vrgel pismo v nabiralnik, je bil še nov.«

Škot je moral iti k zdravniku. Vedel pa je, da zahteva zdravnik za prvi obisk cel funt, za naslednje pa le polovico tega.

»Gospod doktor,« mu je rekel, »zadnjič sem bil že pri vas. Bolečine v hrbtu mi pa vendar niso ponehale.«

»Tako?« je dejal zdravnik. »Potem pa uporabljajte še nekaj časa zdravila, ki sem vam jih zadnjič predpisal.«

Zdravnik je bil namreč tudi Škot.

Kupon

za križanko v 12. št. revije »Film«

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).

NAGRADNA KRIŽANKA

1	2		3	4	5		6	7		8	9	10	11
12		13		14	15	16			17	18		19	
20	21		22		23		24	25			26		
	27		28		29		30			31			
	32		33		34	35	36		37	38		39	
	40				41				42				
43		44		45	46		47	48		49			50
51	52		53		54	55		56		57			58
59		60		61	62			63		64		65	
66			67				68				69		

Vodoravno: 1. kratica naslova velike nemške filmske družbe, 3. površina kože, posebno na obrazu, 6. napis na Kristusovem križu, 9. kratica naslova velike ameriške filmske družbe, 12. kralj v italijanščini, 13. igralna karta, 14. večnost (lat.), 17. kratici imena slov. slikarja, ki je znan tudi kot glasbenik, 19. predlog, 20. dežela v Aziji, 23. kazalni zaimsek, 24. priimek nemškega filmskega igralca, ki je po rodu iz Belgije, 27. nikalnica, 28. naplačilo, 30. otok na Jadranu, 31. dva samoglasnika, 32. mesto v Švici, 34. priimek znanega smučarja-dolgina, ki je nastopil v večih alpskih in polarnih filmih, 37. narod, ki je zapustil v Španiji sledove svoje visoke kulture, 40. član unije (ena črka manjka), 41. Ibsenova drama, 42. ozvezdje, 44. samoglasnik in soglasnik, 45. finsko pristanišče, 47. angleško moško krstno ime, 49. formula za cink, 51. nenavadno, izredno, 54. grad pri Marseillu, sicer znan iz nekega romana Dumasa star., 56. kratica (lat.) za našo p. n. + žensko svetniško ime, 59. pritek Volge, 60. formula za kalcij, 61. pojem kinematografije, tudi naslov mnogih revij, 64. enota za merjenje el. upora (fon.), 65. turški naziv konja, 66. važna začimba, 67. ozek kos tkanine, v prenešenem pomenu tudi film, 68. srbski izraz za

orodje, izposojen iz turščine, 69. turški nižji dostojanstvenik.

Navpično: 1. gorovje v Rusiji, 2. angleški izraz v športu za poštenost (fon.), 3. domača žival (množina), 4. naslovna oseba Shakespearjeve tragedije, 5. kratica mesto p. n. (dve enaki črki), 6. veznik, 7. žensko krstno ime, 8. kraj v Gornji Avstriji, kjer se je Franc Jožef sestajal z igralko Schrattovo (fon.), 10. srbohrv. vprašalnica za našo »kjes«, 11. karta pri taroku, 13. prebivalec afriške it. kolonije, 15. lat. veznik, 16. egipčansko božanstvo, 18. podedovani nagon ali sposobnost, 20. rajsko jabolko, 22. prebivalec mesta Jalte, 25. Goethejeva drama, 26. pokrajina v Španiji, 29. reka v srednji Italiji, 30. drug izraz za stran kakega predmeta, 32. druga črka abecede in samoglasnik, 33. dva samoglasnika, 35. oseba iz grškega bajeslovja Zevsova ljubica, 36. kratici imena publicista, ki je napisal knjigo »Črnogorski Promotej«, 38. ploskovna mera, 39. veznik, 43. popis nečesa, 46. srbohrv. izraz za steklenico, 48. poldrugi kamen runene barve, 50. ime veleblagovnice v Beogradu, 52. organ čuta, 53. važen del vsakega motorja, 54. veznik, 55. formula za železo, 57. izraz poravnave, 58. nemški izraz za del leta, 62. pritek Volge, 63. mednet v nekem slov. narečju.

Razpis nagrad:

1. nagrada: Brezplačen celodnevem poset Bleda z osebnim avtomobilom iz Ljubljane. Za druge stroške prejme nagrajenec 120 din v gotovini.

2. nagrada: Brezplačna vožnja z avtom iz Ljubljane na Bled in nazaj.

3. nagrada: Vstopnica za kabino na kopalnišču »Ilirije« in 30 din v gotovini.

4.—10. nagrada: Originalne fotografije filmskih igralcev in igralk po želji. Izmed teh nagrajencev pa bo izžreban še eden, ki bi vse leto prejemal revijo brezplačno.

Reševalcem se spleča potruditi. Križanka ni lahka, vendar tudi ne pretežavna. Na delo torej! Napišite rešitve na list in ne pozabite priložiti kuponov in frankirati pisma. Nič ne oklevajte, žreb more izbrati

prav Vas in četudi ne prejmete baš prve nagrade, je pripravljenih še drugih deset, da jih podelimo našim prijateljem.

Pogoji:

Reševalci naj nam pošljejo na posebnem listu napisano rešitev v zaprtem pismu in naj prilože na 16. strani odtisnjeni kupon. Rešitev brez kuponov ne bomo upoštevali. Na isti list naj tudi napiše svoje ime in točen naslov. Rešitve morajo biti oddane na pošto najkasneje dne 30. junija opoldne, ali ob istem času oddane v našem uredništvu. 1. julija se bo sestalo razsodišče dveh članov uredništva in dveh bližnjih naročnikov, ki ju bo uredništvo povabilo, da prisostvujeta žrebanju in bo pregledalo rešitve.

Ruth Hellberg

Ufa